

Sv. Ignacij Antiohijski (+ ok. 110)

PISMO FILADELFIJCEM

(izbor)

Ignacij, imenovan tudi Teofor, Cerкви Boga Očeta in Gospoda Jezusa Kristusa v azijski Filadelfiji, ki je dosegla milost, je utrjena v slogi z Bogom, se neomajno veseli v trpljenju našega Gospoda in je trdno prepričana o njegovem vstajenju, z vsem usmiljenjem; Cerкви, ki jo pozdravljam v krvi Jezusa Kristusa, Cerкви, ki je večno in stalno veselje, zlasti če so edini s škofom, njegovimi starešinami in diakoni, ki so izvoljeni po namenu Jezusa Kristusa in ki jih je neomajno potrdil po lastni volji po Svetem Duhu.

1.1. O tem škofu sem zvedel, da si te službe, ki služi občestvu, ni pridobil niti zaradi sebe niti zaradi ljudi niti s prazno domišljavostjo, ampak v ljubezni Boga Očeta in Gospoda Jezusa Kristusa. Strme občudujem njegovo skromnost, saj zmore on več z molkom kakor drugi s praznim govorjenjem. 2. Uglašen je namreč z Božjimi zapovedmi kakor citre s strunami. Zato moja duša blagruje njegovo k Bogu obrnjeno mišljenje, ker sem spoznal, da je polno kreposti in popolno; da, spoznal sem njegovo neomahljivost in umirjenost v vsej nežnosti živega Boga.

PISMO SMIRNČANOM

(izbor)

1. 1. Slavim Jezusa Kristusa, Boga, ki vam je podelil takšno modrost. Spoznal sem namreč, da ste popolnoma trdni v neomajni veri, kakor pribiti na križ Gospoda Jezusa Kristusa po mesu in duhu ter utrjeni v ljubezni po Kristusovi krvi, da ste dosegli popolno gotovost glede našega Gospoda, ki je po mesu resnično iz Davidovega rodu, Božjega sina po Božji volji in moči, ki se je resnično rodil iz Device, bil krščen od Janeza, da bi izpolnil vsako pravičnost, 2. ki je bil pod Poncijem Pilatom in četrtim oblastnikom Herodom resnično križan, za nas, v mesu – in od tega sadu (izviramo) mi, po Njegovem, od Boga blagrovanem trpljenju, – da bi po svojem vstajenju za vekomaj dal znamenje svojim svetim in zvestim, tako med Judi, kot med pogani, v enem telesu svoje Cerkve.

2. 1. Kajti vse to je pretrpel zaradi nas, da bi bili rešeni. In resnično je trpel, kakor se je resnično obudil, ne, kakor pravijo nekateri neverujoči, da je namreč na videz trpel: oni sami so videz; in kakor mislijo, tako se jim bo tudi zgodilo, ker so breztelesni in demonski.

3. 1. Jaz namreč vem, da je po vstajenju bil v mesu, in verujem, da je v mesu. 2. In ko je prišel k Petrovim tovarišem, jim je rekel: »Primito, potipajte me in pogledajte, da nisem netelesen demon« In takoj so se ga dotaknili in verovali, ko so se zedinili z Njegovim mesom in duhom. Zato so tudi prezirali smrt in se znašli nad smrtjo. 3. Po vstajenju je jedel in pil z njimi kot tak, ki ima meso, čeprav je duhovno zedinjen z Očetom.

PISMO RIMLJANOM

(izbor)

1.1. Prosil sem Boga in sem dobil, kar sem zelo želel prejeti, da bi namreč videl vaša častitljiva obličja ... ; kajti zvezan v Jezusu Kristusu upam, da vas bom pozdravil, če bo Volja, da bom spoznan za vrednega bivati do konca. 2. Začetek je namreč dobro pripravljen, če bom le dosegel milost neoviranega prejetja svojega deleža. Kajti bojim se vaše ljubezni, da bi mi škodovala, saj je vam lahko storiti, kar hočete, jaz pa težko postanem deležen Boga, če mi vi ne prizanesete.

2. 1. Nočem namreč, da bi ugajali ljudem, ampak Bogu, kakor mu tudi ugajate. Kajti jaz ne bom nikdar imel tako ugodne priložnosti, da postanem deležen Boga, in tudi vi ne morete zastaviti svojega imena za boljše delo kot za to, da molčite. Če boste o meni molčali, bom jaz Božja beseda; če pa vzljubite moje meso, bom spet prazen zvok. 2. Ne ponudite mi več kakor to, da se darujem Bogu, dokler je žrtvenik še pripravljen, tako da boste v ljubezni postali zbor in zapeli (hvalnico) Očetu v Kristusu Jezusu, ker je Bog imel sirskega škofa za vrednega, da se znajde na Zahodu, potem ko ga je poklical z Vzhoda. Lepo je, da zatonem od sveta k Bogu, da vzidem Vanj.

(...)

4. 1. Vsem Cerkvam pišem in vsem naročam, da rad umrem za Boga, če tega vi ne prepričate. Prosim vas, ne bodite zame neumestna naklonjenost! Pustite me, da bom hrana zverem, po katerih lahko dosežem Boga! Božje zrno sem in zobje zveri naj me zmeljejo, da bom spoznan za čist Kristusov kruh. 2. Rajši se dobrikajte zverem, da mi postanejo grob in ne pustijo prav nič od mojega telesa, tako da ne bom komu v nadlego, ko zaspim. Tedaj bom v resnici učenec Jezusa Kristusa, ko svet ne bo videl niti mojega telesa.

(...)

7. 2. Tudi če bi sam prišel in vas prosil, mi ne verjemite, ampak verjemite rajši temu, kar vam pišem. Živ namreč pišem, a si želim umreti. Moja ljubezen je križana in v meni ni ognja, ki ljubi snov. V meni je živa in govoreča voda, ki mi od znotraj govori: »Semkaj k Očetu!«

Prevedla Fran Omerza in Gorazd Kocijančič.

Spisi apostolskih očetov, Celje 1996, str. 158, 164-165, 151-156.